

ĐẾM LÁ THU TÌM SUỐI NGUỒN

Cư sĩ Liên Hoa

Trong cuộc lữ trăm năm, đã bao lần đếm lá thu rơi như đếm cuộc đời vội vã ngừng và ra đi, về nơi vô định. Một lần chợt ngẩng lên cảm nhận được thời gian biến chuyển trong từng sát na một và nhìn thấy rõ thân phận của kiếp người. Lá vàng rơi như giấc mộng, lả lơi theo dòng chảy cuộc sống. Có người là ảo mộng, có người là trò chơi, có người là sự dấn thân vì cuộc đời, có kẻ vất cạn nguồn cơn để thơ vỡ oà, rơi không còn một chữ, hay một sợi tư duy, thoát ra mọi ràng buộc. Thơ đi đến như vậy mới bày tỏ được nguồn cơn, mới lần nguyên cội nguồn, mới thể nhập được vào Đại Viên Cảnh Trí và bỏ rơi lại sau lưng những mộng tưởng điên đảo.

*Trăm năm đếm lá thu vàng
Có chằng một thoáng rộn ràng nơi nơi
rừng thu trút lá vàng rơi
vào trong sương gió lả lơi cánh đời*

*Tâm từng an giấc trong thơ
ru cơn mê muội ngủ vui ngàn thu
ru từng những cánh trắng thu
ru cơn ảo mộng thiên thu vỡ oà*

*Suối nguồn tuôn chảy lời thơ
mưa châu đổ ngọc, bao đời bơ vơ
lặng nhìn một chữ thơ "không"
từng chương kinh mộng, uyên nguyên giải bày*

Ngày 13.12.2007